

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

57596

Patent dodatkowy
do patentu

Kl. 45 f, 23/10

Zgłoszono: 31.V.1967 (P 120 837)

Pierwszeństwa:

MKP A 01 g

23/10

Opublikowano: 31.V.1969

UKD 631.358.8

Twórca wynalazku: prof. Konstanty Szczerbakow

Właściciel patentu: Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (Katedra
Chemicznej Technologii Drewna) Warszawa (Polska)

Sposób zwiększenia wycieku żywicy naturalnej przy żywicowaniu drzew iglastych

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób zwiększenia ilości żywicy naturalnej otrzymywanej przy żywicowaniu drzew iglastych. Zwiększenie to osiąga się przez spryskiwanie świeżych nacięć na drzewie aktywatorem żywicopędnym.

Dotychczas znane są przy żywicowaniu dwa zasadnicze sposoby zwiększenia wycieku żywicy z drzew iglastych: nanoszenie na wykonane na drzewie nacięcia silnych reagentów (kwasów, zasad), powodujących obumieranie żywych komórek zamykających wyloty przewodów żywicznych w drzewie oraz spryskiwanie nacięć na drzewie siarczynowym wywarem pocelulozowym, zwiększającym płynność żywicy i ułatwiającym jej wydzielanie się z drzewa.

Wadą pierwszego sposobu jest destrukcyjne i toksyczne działanie silnych reagentów na żywy organizm roślinny i obniżanie przez to żywotności drzewa, ujemny wpływ stosowanych reagentów na zdrowie robotnika, obniżanie jakości drewna i produktów żywicznych. Niedogodnością drugiego sposobu jest konieczność stosowania pojemnych zbiorników do transportu i przechowywania wywaru, stosunkowa nietrwałość wywaru, zwiększenie się lepkości wywaru w temperaturach poniżej +10°C, co powoduje ograniczenie skuteczności jego działania, stwarza możliwość zatykania się dyszy spryskiwacza służącego do spryskiwania nacięć wywarem.

Celem sposobu według wynalazku jest usunięcie

2

wad i niedogodności występujących przy stosowanych dotychczas sposobach zwiększenia wycieku z drzewa. Cel ten został osiągnięty przez spryskiwanie normalnych nacięć żywiczarskich aktywatorem w postaci wodnego roztworu środka powierzchniowo czynnego typu zwilżaczy (sole rozpuszczalne kwasów alkiloarylosulfonowych, jak na przykład Nektalina i Sulfapol).

Sposób według wynalazku polega na spryskiwaniu świeżych nacięć żywiczarskich na drzewie roztworem wodnym środka powierzchniowo czynnego o stężeniu 0,1—2,0%. Roztworem tym spryskuje się za pomocą zwykłego spryskiwacza świeże nacięcia na drzewie, używając na każde nacięcie (każdą parę żłobków) około 2 ml roztworu aktywatora. Z wytwarzanego fabrycznie środka powierzchniowo czynnego przygotowuje się potrzebny roztwór aktywatora w warunkach terenowych, przy użyciu zwykłej wody studziennej lub ze zbiorników wód otwartych.

Istota działania aktywatora przy żywicowaniu drzew iglastych polega na zwilżaniu wylotów przewodów żywicznych, ułatwianiu przez to wycieku żywicy z drzewa i w efekcie na zwiększaniu ilości wydzielanej przez drzewo żywicy skutkiem dokładniejszego opróżniania się kanałów żywicznych w drzewie.

Zastosowanie przy żywicowaniu drzew iglastych środków powierzchniowo czynnych pozwala pozyskać corocznie około 50% więcej żywicy, niż przy

żywicowaniu klasycznym (bez stymulatorów). Środki powierzchniowo czynne, stosowane sposobem według wynalazku, są tanie i dostępne, nieszkodliwe dla żywotności drzewa i zdrowia robotnika. Technika stosowania środków przy żywicowaniu jest prosta.

Sposób według wynalazku opiera się na stosowaniu aktywatorów wycieku żywicy nie powodujących pogorszenia barwy żywicy. Sposób nie wymaga stosowania pojemnych naczyń do transportu i przechowywania środków powierzchniowo czynnych. Środki te mają trwałe własności aktywne i praktycznie nie zmieniają swej lepkości i ak-

tywności przy spadkach temperatury w lesie w czasie żywicowania.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób zwiększenia wycieku żywicy naturalnej przy żywicowaniu drzew iglastych, polegający na spryskiwaniu nacięć na drzewie aktywatorem żywicopędym **znamienny tym**, że jako aktywator stosuje się roztwór wodny środka powierzchniowo czynnego typu zwilżaczy jak na przykład Nekalina i Sulfapol.